

[Undervisningsministeren]

ud i andre aktiviteter. Men disse andre aktiviteter er jo netop de aktiviteter, der skal udvikle børnenes evner til at fungere i sammenhæng med andre i et demokratisk samfund.

Jeg er enig i, at folkeskolen som en af sine opgaver har at give eleverne mulighed for at tilegne sig kundskaber. Men en skole, som kun lægger vægt herpå, og som ikke giver eleverne mulighed for at udvikle evner til medansvar og medindflydelse, svigter sine elever i deres forhold til det samfund, de skal fungere i.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen kom med nogle bemærkninger om den for teoretiske skole og om skolen, som ikke svarer til elevernes verden og hverdag. Det kan jeg i og for sig bekræfte, og jeg kan i den forbindelse henvise til den udvalgsbetænkning, der kom her i efteråret fra et udvalg nedsat af undervisningsministeriet, men med medlemmer udefra, fra pædagogverdenen, fra arbejdsmarkedets parter og andetsteds fra. Den hedder »Om skolebøgers behandling af forholdene inden for erhvervs- og arbejdslivet«. Jeg kan ganske kort citere konklusionen fra betænkningen:

»Analysen har vist, at de udvalgte bøger som helhed ikke opfylder kravet om, at de vigtigste sider af erhvervs- og arbejdslivet er behandlet sagligt og på en måde, der svarer til virkeligheden.«

Vi skal have kigget nærmere på dette område. Det samme gælder kønsrollerne, som fru Marianne Bentsen-Pedersen også var inde på. Det er et problem og et alvorligt problem både med vores undervisningsmateriale og med den forestillingsverden, vores skole fungerer i, som jeg synes vi må tage seriøst fat på. Det er nok desværre af den type problemer, vi ikke sådan kan løse ved beslutning her fra i dag til i morgen, men det er i høj grad et problem, der bør arbejdes med.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen spurgte mig direkte, om jeg ville medvirke til at fjerne prøverne efter 9. klasse. Jeg har før fra denne talerstol udtalt min holdning til prøver – og vi kommer til det under næste punkt på dagsordenen også – men jeg har også udtalt min loyalitet over for folkeskoleforliget. Både fru Marianne Bentsen-Pedersens og mit eget parti var deltagere i det forlig, og jeg mener, vi af hensyn til skolen skal stå ved det forlig, vi lavede, og deri ligger altså også prøver efter 9. klasse.

Til hr. Ole Vig Jensen skal jeg blot sige, at jeg er enig i de bemærkninger, der kom om efterskolen – og altså også om ungdomsskolen – som alternativ mulighed for de ældste klasser.

Fru Mimi Jakobsen spurgte, om skolen da ikke skal motivere eleverne. Jo, skolen skal motivere eleverne, men det skal ikke ske som f. eks. ved CDs forslag, som også kommer til behandling her senere på dagen, om obligatoriske og niveaudelte prøver, som netop bliver en afprøvning i forhold til de andre elever og ikke i forhold til sig selv, som fru Mimi Jakobsen i øvrigt talte så smukt om. Forslaget går netop på tværs.

Fru Mimi Jakobsen var også inde på spørgsmålet om skoletrætheden i 10. klasse og talte varmt og godt og udmærket om behovet for den tætte kontakt til samfundet udenfor og ikke mindst til erhvervslivet. Mange af de bemærkninger kan jeg ikke være uenig i, men jeg vil bare spørge: hvorfor i alverden vil CD så med de forslag, der ligger på bordet i eftermiddag, begrænse muligheden for kontakt, når det drejer sig om 9. klasse? Man vil skære dagene ned, man kan tilbringe uden for skolens regie. De dage, der skal bruges til kontakt til det omliggende samfund, til erhvervsorientering for eleverne. Der er faktisk også tale om skoletrætte elever både i 8. og 9. klasse, som har behov for en sådan mere udadvendt virksomhed.

Fru Mimi Jakobsen spurgte, om jeg kendte til den svenske regerings initiativer omkring vold. Nej, det gør jeg ikke, men jeg kan da oplyse, at det er kutyme på de meget jævnligt afholdte nordiske undervisningsministermøder, at vi orienterer hinanden om problemer og initiativer inden for vore områder. Vi havde et sådant møde så sent som i tirsdags, og problemet har i hvert fald ikke et sådant omfang, at den svenske minister har fundet det værd at orientere sine nordiske kolleger derom.

Til hr. Steen Folke kan jeg sige, at jeg er enig i en række af de punkter – ikke dem alle, men en række af dem – der blev remset op. Jeg skal blot sige, at når loven ikke i højere grad imødekommer disse problemer, hænger det sammen med den politiske sammensætning; folketinget havde på det tidspunkt, da loven blev vedtaget. Jeg mener ikke, at vi her, kun 3½ år efter at den blev gennemført, og kun ½ år efter at den første